

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2025-2030

Rok akademicki 2029/2030

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Dialog motywujący w praktyce klinicznej
Kod przedmiotu*	
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydział Nauk o Zdrowiu i Psychologii
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Katedra Psychologii
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite magisterskie
Profil	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Rok i semestr/y studiów	rok V, semestr 10
Rodzaj przedmiotu	specjalnościowy
Język wykładowy	polski
Koordynator	dr Anna Englert-Bator
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Anna Englert-Bator

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Zaj. warsztatowe	Liczba pkt. ECTS
10								15	3

1.2. Sposób realizacji zajęć☒ zajęcia w formie tradycyjnej☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość**1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku): ZALICZENIE Z OCENĄ****2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Znajomość podstawowych prawidłowości w przebiegu procesów społecznych i emocjonalno-motywacyjnych.
--

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Zapoznanie z podstawowymi zasadami budowania i utrzymywania relacji z klientami w duchu dialogu/wywiadu motywującego.
C ₂	Trening praktycznych umiejętności pracy w dialogu motywacyjnym z klientem/pacjentem w ramach udzielanej pomocy psychologicznej.
C ₃	Włączanie Dialogu Motywującego do narzędzi pracy psychologa i propagowanie doświadczeń klinicznych oraz badań w tym zakresie.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu Student:	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat specyfiki przedmiotowej i metodycznej psychologii, a zwłaszcza w obszarze psychoprofilaktyki, diagnozy psychologicznej i pomocy psychologicznej w duchu dialogu motywacyjnego	K_Wo4
EK_02	posiada pogłębioną wiedzę o procesach emocjonalnych i motywacyjnych i sposobach ich modyfikacji w celu redukcji oporu i ukierunkowywaniu do zmiany.	K_W14
EK_03	potrafi wykorzystywać różne zaawansowane techniki komunikacyjne w obrębie narzędzi oraz i sprawnie porozumiewać się przy ich użyciu w kontakcie z klientami w zakresie pomocy psychologicznej służącej przełamywaniu oporu i ambiwalencji	K_Uo3
EK_04	sprawnie stosuje etapy dialogu motywującego. wykazuje się znajomością ograniczeń i pułapek dialogu motywującego. potrafi sprawnie identyfikować problemy i zaburzenia dotyczące sfery emocjonalno-motywacyjnej, wskazać źródła oporu i języka podtrzymania zachowania problemowego, proponować ich rozwiązania, uwzględniając model zmiany, wdrażać oddziaływania profilaktyczne, pomocowe i terapeutyczne .	K_Uo5
EK_05	potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów i przewidywać skutki planowanych działań psychologicznych; wykazuje postawę otwartości i wchodzenia w relacje oraz doskonalenia siebie na polu osobowym i zawodowym dla odpowiedzialnego wypełniania zobowiązań wobec rodziny i jej środowiska, podtrzymywania etosu zawodu psychologa	K_Ko3 K_Ko7

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne

B. Problematyka zajęć warsztatowych

Treści merytoryczne:
Wprowadzenie do Dialogu Motywującego. Metody dialogu motywującego. OARS.
Duch Dialogu Motywującego: współpraca, akceptacja, troska/współczucie, wywoływanie zmiany. Kluczowe procesy: angażowanie, ukierunkowywanie, wydobywanie, planowanie.
Transteoretyczny model zmiany. Praktyczne rozpoznawanie etapów w cyklu zmiany
Ćwiczenia praktyczne w korzystaniu z narzędzi Dialogu Motywującego w procesie terapeutycznym.
Ćwiczenia praktyczne w zakresie stosowania podstawowych umiejętności w DM: pytania otwierające, dowartościowania, słuchanie odzwierciedlające i podsumowania podczas rozmowy diagnostycznej.
Ćwiczenia praktyczne w korzystaniu z narzędzi Dialogu Motywującego w skutecznym unikaniu i dekonstruowaniu „oporu” pacjenta.
Praktykowanie Dialogu Motywującego jako ochrony przed rutyną, frustracją i wypaleniem zawodowym.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Warsztat realizowany jest metodami aktywizującymi (takimi jak ćwiczenia, symulacje, gry, treningi)

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
Ek_01	ocena przygotowania do zajęć, ocena aktywności studenta w czasie zajęć, bieżąca informacja zwrotna, kolokwium praktyczne ocena w systemie punktowym	WARSZTAT
Ek_02	dyskusja, obserwacja w trakcie zajęć, ocena przygotowania do zajęć, ocena aktywności, kolokwium praktyczne ocena w systemie punktowym	WARSZTAT
EK_03	dyskusja, sprawdzanie wiedzy w trakcie ćwiczeń, obserwacja ćwiczeń praktycznych, pracy grupowej, test	WARSZTAT

EK_04- EK_05	dyskusja, ocena aktywności na zajęciach, analiza zadania praktycznego	WARSZTAT
-----------------	---	----------

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną.

ocena wg skali:

5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza)

4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami)

4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami)

3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów)

3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami)

2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60% (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

Warunki uzyskania zaliczenia:

1. min. 80% obecności na zajęciach

2. aktywność podczas zajęć oraz uczestnictwo w zadanych ćwiczeniach podczas zajęć

3. praca praktyczna - przeprowadzenie rozmowy w duchu dialogu motywującego i przedstawienie nagrania z powyższego lub przeprowadzenia ćwiczeń zadanych przez prowadzącego zajęcia oraz przedstawienie sprawozdania z powyższego.

Aktywność na zajęciach jest rozumiana jako uczestnictwo w proponowanych ćwiczeniach oraz dyskusji na zajęciach. Dyskusja oparta jest na literaturze zalecanej przez prowadzącego zajęcia, dlatego wymagana jest jej znajomość.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	15
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach)	4
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta	
- przygotowanie do zajęć i studiowanie literatury	26
- przygotowanie do kolokwium	20
- przygotowanie pracy praktycznej	10

SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	3

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Miller W. R., Rollnick S. (2025). *Wywiad Motywujący. Jak przygotować ludzi do zmiany*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego;

Arkowitz H., Miller W. R., Rollnick S. (2017). *Dialog Motywujący w terapii problemów psychologicznych*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego;

Butler Ch. C., Miller W.R., Rollnick S. (2010). *Wywiad motywujący w opiece zdrowotnej. Jak pomóc pacjentom w zmianie złych nawyków i ryzykownych zachowań*. Warszawa: SWPS Academica

Literatura uzupełniająca:

Padesky Ch. A., Greenberger D.(2004). *Umysł ponad nastrojem. Podręcznik terapeuty*. Kraków: WUJ.

Westra H.A. (2016). *Dialog motywujący w terapii zaburzeń lękowych*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego

Jaraczewska J.M., Adamczyk – Zientara M. (2015). *Dialog Motywujący. Praca z osobami uzależnionymi behawioralnie*. Warszawa: Eneteia.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej